

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010445
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3712010445.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. januára 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

F. Q.

nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom I., A. J. č. XX, prechodne bytom B., A. Q. XXX/XXX, t.č. R. K Z., K. nad Q., G. republika,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 2T/222/2012-103 zo dňa 21.03.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 2T/222/2012-103 zo dňa 21.03.2013 bol obžalovaný F. Q. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák., pretože hoci bol podľa Zákona o rodine ako aj na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2P/36/2007-32, zo dňa 22.7.2008, právoplatného dňa 16.8.2008, povinný ako otec prispievať na výživu svojich detí Q. - dcéry I., nar. XX.X.XXXX, sumou vo výške 66,39 Eur a syna F. J., nar. XX.X.XXXX, sumou vo výške 49,79 Eur a výživné mal zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred matke detí B. B., bytom B., X. XXXX, okres X., svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil ani v mieste bydliska detí, ani na inom mieste, pričom plneniu svojej vyživovacej povinnosti sa úmyselne vyhýbal tým, že po tom, čo bol dňa 13.10.2009 vyradený pre nespoluprácu z evidencie uchádzačov o zamestnanie, následne nikde nepracoval ani nepožiadaval o dávky v hmotnej núdzi, až dňa 9.7.2010 začal pracovať v PD V., kde pracovný pomer dňa 30.12.2010 na vlastnú žiadosť ukončil, následne sa na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie nezaevidoval, ani nepožiadaval o dávky v hmotnej núdzi, pričom sa zamestnal až dňa 5.5.2011 v spoločnosti F., a.s. K. Z. Q., G. J., kde si vyživovaciu povinnosť u zamestnávateľa nenahlásil a výživné neplatil napriek tomu, že v uvedenej spoločnosti dosahoval dostatočný príjem, z ktorého si mohol pravidelne a v plnej výške plniť svoju vyživovaciu povinnosť na svoje deti, takto však nekonal a výživné pravidelne a v plnej výške neplatil a vyživovaciu povinnosť si neplnil ani iným spôsobom, čím mu za kritické obdobie od októbra 2009 do marca 2013 vznikol dlh na výživnom voči matke detí B. B. vo výške 3.786,59 Eur, nakoľko časť výživného vo výške 1.092,97 Eur uhradil.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu súd výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 4 roky.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o vine. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že podal návrh na zapretie otcovstva, pretože deti nie sú jeho, ale jeho manželka ich má so svojim otcom. Tento pracoval na súde a bol komunista, a preto celú vec ututľali.

Odvolací súd vykonal v predmetnej trestnej veci verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, pretože mal k tomu splnené podmienky. Tak predovšetkým obžalovaný riadne a včas prevzal predvolanie na verejné zasadnutie, a to dňa 11.11.2015. Na verejné zasadnutie sa nedostavil, bol poučený v predmetnom upovedomení obžalovaného o verejnom zasadnutí o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, hodnoverným spôsobom neospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a nepožiadal o prípadné odročenie verejného zasadnutia. Tým boli splnené podmienky ustanovenia § 293 ods. 5, ods. 8 Tr. por. pre konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a aj odvolací súd vychádzajúc z dôkaznej situácie sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa ohľadne skutkového stavu, tak ako sú tieto uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd, vychádzajúc z dôkaznej situácie, najmä z výpovede poškodenej B. B. a listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v trestnom spise, nemal o vine obžalovaného žiadne pochybnosti. Pokiaľ sa týka tvrdenia obžalovaného, že podal návrh na zapretie otcovstva, odvolací súd vykonal šetrenie a z oznámenia Okresného súdu Považská Bystrica zistil, že v tejto veci obžalovaný po tom, ako súd nevytlúčil znalca, nerešpektuje jeho predvolania na odber biologickej vzorky a hoci bol aj súdom poučený o povinnosti sa k znalcovi dostať, jeho predvolania nerešpektuje a na nereaguje, za čo mu bola uložená aj poriadková pokuta. Súd hodnotí jeho správanie ako úmyselné obštrukcie. Pokiaľ sa teda týka výroku o vine, v tomto smere odvolací súd odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné.

Odvolací súd následne aj po preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že trest, ktorý bol súdom prvého stupňa obžalovanému uložený, a to odňatie slobody na 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu štyroch rokov, plne zodpovedá požiadavkám a kritériám § 34 Tr. zák. upravujúcemu účel trestu. Uložený trest sa javí byť primeraným a potrebným k tomu, aby bol splnený jeho účel a keďže odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvého stupňa ani v postupe pri ukladaní trestu, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.